

télæ commissæ. Cardinalatu, et episcopali dignitate depositis, nihil de pristina iuvandi próximos sedulitate remisit. Jejúnium sextæ Fériæ in honorem sanctæ crucis Jesu Christi: horárias beátæ Dei Genitricis preces, ejúsque die Sábbato cultum propagávit. Inferendæ quoque sibi verberationis morem ad patratórum scélerum expiationem provéxit. Deum sanctitate, doctrína, miraculis, et præclare actis illústris, dum e Ravennate legatione rediret, Favéntiæ, octávo Kaléndas Mártii migrávit ad Christum. Ejus corpus ibídem apud Cistercienses multis miraculis clarum, frequénti populórum veneratióne cólitur. Ipsum Favéntini non semel in præsentí discrímine propítium expér-

ti patrónum apud Deum delegerunt: Leo vero duodécimus Póntifex máximus Offícium Missámque in ejus honórem tamquam Confessóris Pontíficis, quæ aliquibus in diocésibus, atque in órdine Camaldulénsium jam celebrábantur, ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, áddita Doctóris qualitaté, ad univérsam exténdit Ecclésiám.

✠. Iste est. [93]

In iij. Nocturno, Homilia. Osténdit Dóminus. de Communi Doctórum. [108] Lectio ix. de Homilia et Commem. Fériæ in Laudibus.

* Nihil fit de Vigilia, nisi in Missa.

Vesperæ, si non sit Bissextilis, de sequenti.



DIE XXIV. FEBR. VEL XXV. ANNO BISSEXTILI.

S. Mathiæ Apostoli. Duplex ij. classis.

Omnia de Communi Apostolorum [1] præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui beátum Mathiam Apostolorum tuórum collégio sociásti: tríbe quæsumus, ut ejus interventióne, tuæ circa nos pietátis semper viscera sentiámus. Per Dóminus nostrum Jesum Christum.

Anno non Bissextili fit Commem. præcedentis, Aña. O Doctor. ✠. Justum dedúxit. Oratio. Concéde nos. 551. Postea Fériæ.

In I. Nocturno.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. Cap. j. c

IN diébus illis exsurgens Petrus in médio fratrum, dixit (erat autem turba hóminum simul, fere centum viginti.) Viri fratres, oportet impléri Scriptúram, quam prædixit Spiritus sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum, qui comprehendérunt Jesum: qui connumerátus erat in nobis, et sortítus



est sortem ministérii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, et suspénsus crepuit médius: et diffusa sunt ómnia viscera ejus.

✠. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et simplices sicut colúmbæ. ✠. Dum lucem habétis, créдите in lucem, ut filii lucis sitis. — Estóte.

Lectio ij.

ET notum factum est omnibus habitantibus Jerúsalem, ita ut appellaretur ager ille, lingua eorum, Hacéldama, hoc est, ager sanguinis. Scriptum est enim in libro Psalmorum : Fiat commoratio eorum deserta, et non sit qui inhabitet in ea : et episcopatum ejus accipiat alter. Oportet ergo ex his viris, qui nobiscum sunt congregati in omni tempore, quo intravit et exiit inter nos Dominus Jesus, incipiens a baptisate Joannis, usque in diem, qua assumptus est a nobis, testem resurrectionis ejus nobiscum fieri unum ex istis.

R. Tollite jugum meum super vos, dicit Dominus, et discite a me, quia mitis sum, et humilis corde :
* Jugum enim meum suave est, et onus meum leve.
V. Et inveniétis requiem animabus vestris. — Jugum enim.

Lectio iij.

ET statuerunt duos, Joseph, qui vocabatur Barsabas, qui cognominatus est Justus : et Mathiam. Et orantes dixerunt : Tu Domine, qui corda nosti

omnium, ostende, quem elegeris ex his duobus unum accipere locum ministerii hujus, et Apostolatus, de quo prævaticatus est Judas ut abiret in locum suum. Et dederunt sortes eis, et cecidit sors super Mathiam, et annumeratus est cum undecim Apostolis.

R. Dum steteritis. [9]

In ij. Nocturno, Lectio- nes. Fundamenta ejus. **de Communi Apostolorum ij. loco.** [21]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio viij. Cap. xj. d

IN illo tempore : Respondens Jesus dixit : Confiteor tibi Pater, Domine cœli et terræ, quia abscondisti hæc a sapientibus, et prudentibus, et revelasti ea parvulis. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Serm. x. de Verbis Dñi.

Enite ad me omnes qui laboratis. Quare enim omnes laboramus, nisi quia sumus homines mortales, fragiles, infirmi, lutea vasa portantes, quæ faciunt invicem

angustias? Sed si angustiantur vasa carnis, dilatentur spatia caritatis. Quid ergo dicit, Venite ad me omnes qui laboratis, nisi ut non laboretis? Denique promissio ejus in promptu est, quoniam laborantes vocavit. Quærent forte, qua mercede vocati sunt. Et ego vos, inquit, reficiam. Tollite jugum meum super vos, et discite a me, non mundum fabricare, non cuncta visibilia et invisibilia creare, non in ipso mundo mirabilia facere, et mortuos suscitare; sed, Quoniam mitis sum, et humilis corde.

R. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo :
* Cálicem Domini bibérunt, et amici Dei facti sunt. **V.** In omnem terram exiit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. — Cálicem.

Lectio viij.

Magnus esse vis? a minimo incipe. Cogitas magnam fabricam construere celsitudinis? de fundamento prius cogita humilitatis. Et quantam quisque vult, et disponit superimpönere molem

ædificii, quanto erit majus ædificium, tanto altius fudit fundamentum. Et fabrica quidem cum construitur, in superna consurgit : qui autem fodit fundamentum, ad ima deprimitur. Ergo et fabrica ante celsitudinem humiliatur, et fastigium post humiliatiónem erigitur.

R. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in caritate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam :
* Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna.
V. Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt justitiam. — Quorum. Gloria Patri. Quorum.

Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriæ in Laud.

Festa Martii.

DIE IV. MARTII.

S. Casimiri

Confessoris. Semiduplex.
Omnia de Comm. Conf. non Pont. [112] præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui inter regales delicias, et mundi illécebras, sanctum Casimirus virtute constantiæ roborasti : quæsumus, ut ejus intercessióne fideles

tui terréna despiciant, et ad cœlestia semper aspirant. Per Dóminum.

Deinde fit Commem. Feriæ.

Postea S. Lucii I. Papæ et Mart. Aña. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Lúccii Mártiris tui atque Pontíficis ánnua solemnitate lætíficas: concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem etiámprotectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In j. Noct. Lect. Justus si morte. **de Communi.** [115]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

CAsimirus, patre Casimiro, matre Elisabetha Austríaca, Polóniæ régibus ortus, a puerítia sub óptimis magistris, pietáte, et bonis artibus instrúctus, juveniles artus áspero domábat cilicio, et assiduis extenuábat jejúniis. Régis sprete lecti mollítie, dura cubábat humo, et clam intempésta nocte, præ fó-

ribus templórum pronus in terra divínam exorábat cleméntiam. In Christi contemplánda passióne assiduus, Missárum solénnis ádeo erécta in Deum mente solébat adesse, ut extra se rapi viderétur.

℣. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **℣.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

CAthólicam promovére fidem summópere stúduit, et Ruthenórum schisma abolére: quaprópter Casimírum patrem indúxit, ut legem ferret, ne schismátici nova templa constrúerent, nec vétera collabéntia restaurárent. Erga páuperes et calamitátibus opprésos benéficus et miséricors, patris et defensóris egenórum nomen obtínuit. Virginitátem, quam ab incunábulis servávit illæsam, sub extrémó vitæ término fórtiter asséruit, dum gravi pressus infirmitáte, mori pótius, quam castitátis jactúram ex medicó-

rum consílio subíre, constánter decrévit.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **℣.** Induit eum Dóminus lorícám fidei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio vj.

Consummátus in brevi, virtútibus et méritis plenus, prænuntiáto mortis die, inter sacerdotum et religiosórum choros spíritum Deo réddidit, anno ætátis vigésimo quinto. Corpus Vilnam delátum multis claret miráculis. Etenim, prætéquam quod puélla defúncta vitam, cæci visum, claudí gressum, et várii infirmi sanitátem ad ejus sepúlcrum recuperárent; Lithuánis exíguo número ad potentíssimi hostis insperátam irruptiónem trepidántibus in áere appárens, insignem tribuit victóriam. Quibus permótus Leo décimus eúmdem Sanctórum catálogo ascripsit.

℣. Iste homo. [120]
In iij. Nocturno, Homilia. Sancti Evangélii, fratres. **de Communi.** [123]

Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriæ in Laud.

Postea de S. Lucio, Aña. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma.

Oratio. Deus, qui nos. 558.

DIE VII. MARTII.

S. Thomæ de Aquino Conf. et Eccles. Doctoris. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [112] præter sequentia.

Ad Magnif. Aña. O Doctor óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte Thoma, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

DEus, qui Ecclesiám tuam beáti Thomæ Confessóris tui mira eruditióné claríficas, et sancta operatióne fecúndas: da nobis quæsumus, et quæ dócuit, intellectu conspícere, et quæ egit, imitatióne complére. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Commem. Feriæ.

Postea SS. Martyrum Perpetuæ et Felicitatis.

In Vesp. et Laud. Aña. Istárum est enim regnum

coelorum, quæ contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

✠ Glória et honore coronasti eas Domine. ✠ Et constituisti eas super opera manuum tuarum.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Domine Deus noster, sanctarum Martyrum tuarum Perpetuæ et Felicitatis palmas incessabili devotione venerari: ut quas digna mente non possumus celebrare, humilibus saltem frequentemus obsequiis. Per Dominum.

In j. Nocturno, Lectiones. Sapiëntiam. de Comuni Doctorum. [105]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

LRæclarum christiani orbis decus et Ecclesiæ lumen, beatissimus vir Thomas, Landulpho comite Aquinate et Theodora Neapolitana, nobilibus parentibus natus, futuræ in Deiparam devotionis affectum adhuc infans ostendit. Nam chartulam ab eo inventam, in qua salutatio Angelica scripta

erat, frustra annitente nutrice, compressa manu valide retinuit, et a matre per vim abreptam, ploratu et gestu repetiit, ac mox redditam deglutivit. Quintum annum agens, monachis sancti Benedicti Cassinatibus custodiendus traditur. Inde Neapolim studiorum causa missus, jam adolescens fratrum Prædicatorum ordinem suscepit. Sed matre ac fratribus id indigne ferentibus, Lutetiam Parisiorum mittitur. Quem fratres, in itinere per vim raptum, in arcem castri sancti Joannis perducunt: ubi varie exagitatus, ut sanctum propositum mutaret, mulierem etiam, quæ ad labefactandam ejus constantiam introducta fuerat, titione fugavit. Mox beatus juvenis, flexis genibus ante signum crucis orans, ibique somno correptus, per quietem sentire visus est sibi ab Angelis constringi lumbos: quo ex tempore omni postea libidinis sensu caruit. Sororibus, quæ, ut eum a pio consilio removerent, in castrum venerant, persuasit, ut, contemptis curis secularibus,

ad exercitacionem celestis vite se conferrent.

✠ Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ✠ Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

EMISSUS e castro per fenestram, Neapolim reducitur: unde Romam, postea Parisium a fratre Joanne Theutonico, ordinis Prædicatorum Generali magistro, ductus, Alberto Magno doctore, philosophiæ ac theologiæ operam dedit. Viginti quinque annos natus, magister est appellatus, publicèque philosophos ac theologos summa cum laude est interpretatus. Nunquam se lectioni aut scriptiõni dedit, nisi post orationem. In difficultatibus locorum sacre Scripturæ, ad orationem jejunium adhibebat. Quintum sodali suo fratri Reginaldo dicere solebat, quidquid sciret non tam studio aut labore suo peperisse, quam divinitus traditum accepisse. Neá-

poli cum ad imaginem Crucifixi vehementius oraret, hanc vocem audivit: Bene scripsisti de me, Thoma: quam ergo mercedem accipies? Cui ille: Non aliam Domine nisi teipsum. Collationes Patrum assidue pervolvabat; et nullum fuit scriptorum genus in quo non esset diligentissime versatus. Scripta ejus et multitudine, et varietate, et facilitate explicandi res difficiles adeo excellunt, ut uberrima atque incorrupta illius doctrina, cum revelatis veritatibus mire consentiens, aptissima sit ad omnium temporum errores pervincendos.

✠ Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stollam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. ✠ Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. — Et.

Lectio vj.

A Summo Pontifice Urbano quarto Romam vocatus, ejus jussu ecclesiasticum lucubravit Officium in Corporis Christi solemnitate celebrandum; oblatus vero honores, et Neapolitanum archiepiscopatum, etiam deferente

Cleménte quarto, recusávit. A prædicatióne divini verbinon desistébat; quod cum fáceret per Octávam Paschæ in basilica sancti Petri, mulierem, quæ ejus fímbriam tetigerat, a fluxu sánguinis liberávit. Missus a beáto Gregório décimo ad concílium Lugdunénsé, in monastério Fossæ Novæ in morbum incidit, ubi ægrótus Cántica canticórum explanávit. Ibídem obiit quinquagenárius, anno salútis millésimo ducentésimo septuagésimo quarto, Nonis Mártii. Miráculis étiam mórtuus cláruit; quibus probátis, a Joánnē vigésimo secúndo in Sanctórum númerum relátus est, anno millésimo tercentésimo vigésimo tértio; translátó póstea ejus corpore Tolósam, ex mandáto beáti Urbáni quinti. Cum sanctis angélicis spirítibus non minus innocéntia quam ingenio comparátus, Doctóris Angélici nomen jure est adéptus, eidem auctoritáte sancti Pii quinti confirmátum. Leo autem décimus tértius, libentíssime excipiens postulatiónes et vota ómnium pene sacró-

rum Antístitum orbis cathólici, ad tot præcípue philosophicórum systématum a veritate aberrántium luem propulsándam, ad incrementa sciéntiarum, et commúnem humáni géneris utilitatem, eum, ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, per apostólicas líttēras cœléstem patrónum scholárum ómnium catholicárum declarávit et instituit.

✠. Iste homo. [120]

In *ij. Nocturno, Homilia.* Osténdit Dóminus. *de Comm. Doct. j. loco.* [108]

Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriæ in Laud. Deinde SS. Mart. Perpetuæ et Felicitatis, ut supra. 559.

Vesperæ a Capitulo de sequenti.

DIE VIII. MARTII.

S. Joannis de Deo

Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [112] præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui beátum Joánnem, tuo amore succénsus, inter flammam innoxium incédere fecisti, et per eum Ecclésiám tuam

nova prole fecundásti : præsta ipsíus suffragántibus méritis; ut igne caritátis tuæ vítia nostra curéntur, et remédia nobis æténa provéniant. Per Dóminum.

Et fit Commem. præced. Aña. O Doctor. 559. V. Justum. Deinde Feriæ.

In j. Nocturno, Lectiones. Beátus vir. de Comuni ij. loco. [128]

In II. Nocturno.

Lectio iii.

JOánes de Deo, ex catholicis piisque paréntibus in oppido Montis Majóris, junióris regni Lusitániæ natus, quam sublímiter in sortem Dómini fúerit eléctus, insuétus splendor super ejus domo refúlgens, sonitúsque æris campáni sua sponte emíssus, ab ipso ejus nativitátis témpore non obscuré prænuntiárunť. A laxióri vivéndi ratióne, divína operánte virtúte, revocátus, magnæ sanctitátis exhibére spécimen cœpit, et ob audítam prædicatió-nem verbi Dei sic ad melióra se excitátum sensit, ut jam ab ipso sanctiórism vitæ rudiménto consummátum áliquíd, perfe-

ctúmque visus sit attigisse. Bonis ómnibus in páuperes carcéribus inclúsus erogátis, admirábilis pœniténtiæ, síque ipsíus contéptus, cuncto pópulo spectáculum factus, a plerisque, ceu demens, gráviter afflictus, in cárcerem améntibus destinátum conjicitur. At Joánes cœlésti caritate magis incensus, gémino atque amplo valetudinário ex piórum elemósynis in civitate Granaténsi exstrúcto, jactóque novi órdinis fundaménto, Ecclésiám nova prole fecundávit fratrum Hospitalitátis, infirmis præcláro animárum corporúmque profectu inserviéntium, et longe latéque per orbem diffusórum.

✠. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritatem æténam. *V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.* — Et dedit.

Lectio v.

PAupéribus ægróti, ut jam ab ipso sanctiórism vitæ rudiménto consummátum áliquíd, perfe-

mæ corporisque salutem proficua déerat. Effusa quoque extra nosocomium caritate indigentibus mulieribus viduis, et præcipue virginibus periclitantibus clam alimenta subministrabat, curamque indefessam adhibebat, ut carnis concupiscentiam a proximis hujusmodi vitio inquinatis exterminaret. Cum autem maximum in regio Granatensi valetudinario excitatum fuisset incendium, Joannes impavidus prosiliit in ignem, huc illuc discurrens, quoisque tum infirmos humeris exportatos, tum lectulos e fenestris projectos ab igne vindicavit, ac per dimidiam horam inter flammam, jam in immensum succrescentes, versatus, exinde divinitus incolumis, universis civibus admirantibus, exivit, in schola caritatis edocens, segniorem in eum fuisse ignem, qui foris usserat, quam qui intus accendebat.

✠. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stollam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. ✠. Induit

eum Dominus lorica[m] fidei, et ornavit eum. — Et.

Lectio vij.

Multiplicis peritatum genere, demississima obediencia, extrema paupertate, orandi studio, rerum divinarum contemplatione, ac in beatam Virginem pietate mirifice excelluit, et lacrymarum dono inuit. Denique gravi morbo correptus, omnibus Ecclesie sacramentis rite sancteque refectus, viribus licet destitutus, propriis indutus vestibus e lectulo surgens, ac provolutus in genua, manu et corde Christum Dominum e cruce pendentem perstringens, octavo Idus Martii anno millesimo quingentesimo quinquagesimo obiit in osculo Domini: quem etiam mortuus tenuit, nec dimisit, et in eadem corporis constitutione sex circiter horas, quoisque inde dimotus fuisset, tota civitate inspectante, mirabiliter permansit, odorem mire fragrantem diffundens. Quem ante et post obitum plurimis miraculis clarum, Alexander octavus Pontifex maximus in Sanctorum numerum retulit; et

Leo decimus tertius, ex sacrorum catholici orbis Antistiti voto ac Rituum Congregationis consulto, celestem omnium hospitalium et infirmorum ubique degentium patronum declaravit, ipsiusque nomen in agonizantium litanii invocari precepit.

✠. Iste homo. [120]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xxij. d

IN illo tempore: Accesserunt ad Jesum Pharisei: et interrogavit eum unus ex eis legis doctor, tentans eum: Magister, quod est mandatum magnum in lege? Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homilia lxxij. in Matth.

SAdduceis confusis, Pharisei rursus aggrediuntur; cumque quiescere oporteret, decertare voluerunt: et legis peritiam profitentem præmittunt, non discere, sed tentare cupientes; ac ita interrogant: Quodnam primum mandatum in lege sit. Nam cum primum illud sit,

Diliges Dominum Deum tuum: putantes causas sibi allatum ad mandatum hoc corrigendum, aliquid addendo, quoniam Deum se faciebat, hoc modo interrogant: Quid igitur Christus? Ut ostendat idcirco ad hæc eos devenisse, quia nulla in eis esset caritas, sed invidia livore tabescerent: Diliges, inquit, Dominum Deum tuum: hoc primum et magnum mandatum est. Secundum autem simile huic: Diliges proximum tuum sicut teipsum.

✠. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ✠. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. — Ipse.

Lectio vij.

Quamobrem simile est huic? quoniam hoc illud inducit, et ab illo rursus munitur. Quicumque enim male agit, odio habet lucem, et non venit ad lucem. Et rursus: Dixit insipiens in corde suo, Non est Deus. Deinde sé-

quitur : Corrupti sunt, et abominabiles facti sunt in studiis suis. Et iterum : Radix omnium malorum avaritia est : quam quidam appetentes, erraverunt a fide. Et, Qui diligit me, mandata mea servabit : quorum caput et radix est : Diliges Dominum Deum tuum, et proximum tuum sicut teipsum.

✠. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris : * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ✠. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. — Et. Gloria Patri. Et.

Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriæ in Laud. ✠. Si hoc Festum alicubi celebretur post Pascha, neque occurrat cum eo Festum simplex habens Lect. propriam, Lectio ix. erit sequens.

Lectio ix.

SI ergo diligere Deum, diligere proximum est : (nam si diligis me, o Petre, inquit, pasce oves meas) si etiam dilectio proximi facit ut mandata custodias : merito ait in his totam legem et Pro-

phetas pendere. Et quem admodum in superioribus, cum de resurrectione interrogaretur, plus docuit quam tentantes petebant : sic in hoc loco de primo interrogatus mandato, secundum etiam non valde quam primum inferius, sponte attulit : secundum enim est primo simile. Ita occulte insinuavit, odio illos ad quaerendum incitari. Caritas enim, inquit, non æmulatur.

Te Deum. 20.

Vesperæ a Capitulo de sequenti.

DIE IX. MARTII.

S. Franciscæ

Viduae Romanæ. Duplex. Omnia de Communi non Virginum [160] præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui beatam Franciscam famulam tuam, inter cetera gratiæ tuæ dona, familiari Angeli consuetudine decorasti : concede quaesumus, ut intercessionis ejus auxilio Angelorum consortium consequi mereamur. Per Dominum.

Commem. præced. Añæ.

Hic vir despiciens mundum et terræna, trium-

phant, divitias cælo condidit, manu. ✠. Justum.

Postea Feriæ.

In j. Nocturno, Lect. Mulierem fortem. de Communi. [164]

In II. Nocturno.

Lectio ib.



Rancisca nobiles matrona Romana, ab ineunte ætate illustria dedit virtutum exempla : etenim pueriles ludos et illecebras mundi respuens, solitudine et oratione magnopere delectabatur. Undecim annos nata, virginitatem suam Deo consecrare, et monasterium ingredi proposuit : parentum tamen voluntati humiliter obtemperans, Laurentio de Pontianis, juveni æque diviti ac nobili nupsit. In matrimonio arctioris vitæ propositum, quantum licuit, semper retinuit : a spectaculis, conviviis, aliisque hujusmodi oblectamentis abhorrens, lanea ac vulgari veste utens, et quidquid a domesticis curis supererat temporis, orationi, aut proximorum utilitati tribuens : in id vero maxima sollicitudine incumbens, ut matronas Romanas a pompis sæculi et ornatus

vanitate revocaret. Quapropter domum Oblatarum, sub regula sancti Benedicti, congregationis montis Oliveti, adhuc viro alligata, in Urbe instituit. Viri exsilium, bonorum jacturam, ac universæ domus moerorem non modo constantissime toleravit : sed gratias agens cum beato Job, illud frequenter usurpabat : Dominus dedit, Dominus abstulit : sit nomen Domini benedictum.

✠. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam : * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ✠. Specie tua et pulchritudine tua, intende, prospere procede, et regna. — Et deducet.

Lectio v.

VIRO defuncto, ad prædictam Oblatarum domum convolans, nudis pedibus, fune ad collum alligato, humi prostrata multis cum lacrymis eorum numero ascribi suppliciter postulavit. Voti compos facta, licet esset omnium mater, non alio tamen quam ancillæ, vilissimæque feminae, et immunditiæ vasculi titulo gloriabatur. Quam vilem